

Kväsarvalsens

Musik och text Artur Högstedt (1898)

En kvanting träder i salen in
för att fröjda me' fjällan sin,
och alla rynkor bli glada i håg,
ty stunsigare kvanting man sällan såg.

O, du den stunsigaste kvanting,
som vi nånsin i lifvet gett
något af vår kvantitettjolaning,
ty aldrig bättre än dig vi sett!

Grabben sig sakta i salen rör,
tar af sig lörpan från lockigt skör,
stoppar den ner uti lomman sin,
tar ett tag i daljan och gör sig fin.

O, du den stunsigaste kvanting...

Grabben går efter väggen kring,
träffar sin fjälla i rynkornas ring,
släcker harsset å spottar ett tag,
tjänare A'gusta, godda' goddag!

O, du den stunsigaste kvanting...

Två armar hon lägger om grabbens hals
för att fröjda med honom en vals,
två kardor han lägger på henne då
å stilit å kväsit de börjar gå.

O, du den stunsigaste kvanting...

Med hufvud mot hufvud och bröst mot bröst
han hviskar åt henne med kärlekens röst,
ej bussigare fjälla än dig jag får,
och så i en cirkel det hela går.

O, du den stunsigaste kvanting...

Kväsarvalsens, sekelskiftets stora schlager i Sverige, bygger på en folklig valsmelodi som konstnären Artur Högstedt (1877-1942) hört på en dansbana. Han visslade ofta denna melodi på de Stockholmskrogar han besökte. En dag hade han en text färdig på Stockholms slang. Text och melodi publicerades i Strix nr 17 28 april 1898. Snart var den allmänt sjungen. Emil Norlander hörde den, men tyckte att texten var alltför djärv. Han skrev en annan text som framfördes i nyårsrevyn *Den stora strejken* på Södran (1899) av Helfrid Lambert och Hildegard Harring som två kväsargrabbar. Redan vid revyns generalrepetition slog melodin så att konkurrenten på Folkan snabbt satte in melodin men med Högstedts text i nyårsrevyn på nyårsdagen. Där sjöngs den av Ernst Fastbom.

Den stockholmske kväsargrabben såg enligt en beskrivning ut så här:

Först den oundvikliga vegamössan med ett veck fram vid kullen och en snodd tvärsöfver, kavajkostym, kulört skjorta, en i ögonen lysande sidenhalsduk, vårdslöst knuten i rosett. Hans gång liknar en vaggande ankas, händerna nedstuckna i byxfickorna, kutar med axlarne samt hufvudet något framsträckt, ungefär som en tjur färdig att stängas, samt till slut ett Dukehars dinglande emellan läpparne.

Artur Högstedt togs in på mentalsjukhus 1904 där han var kvar till sin död 1942. Helfrid Lambert fick en stor framgång med "Kväsarvalsens" i Hylands *Karusellen* 1952, då hon även sjöng in den på skiva.

(Myggans Nöjeslexikon)

